

मा० स्कंद
११

पृ० २२

①

॥ श्री कृष्ण कवचं तन्मया ॥ सागवता ॥
॥ यकांशं शक्यं वा वावीसावाप्रारम्भा ॥

(2)

श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ नमो सद्गुरुवां वसुत्री॥ यो यासि
 लक्षपुत्रत्मायं त्री॥ नाय विसि निजतं त्री॥ प्राचीनदोरी
 अभावे॥ १॥ दोरी धरि लिदि सो नै दि सी॥ परिपुत्र व्यास्य
 येन नाय विसी॥ नवलत्मा धूवी के सा हो सी॥ आसते सिस
 र्वद॥ २॥ जैथ जैसी ज्याची प्रवर्गती॥ तं भुत नाये तै स्या रीती॥
 ते नायती चेतना रीती॥ तु स्या हा ती वीण हसें॥ ३॥ जैविकां
 अचेतन लो हाते॥ पुबक स्वयं वनि जसा भयर्थे॥ ते वितुस
 कळ भुताते॥ निज सत्ते नाय विसी॥ ४॥ ये सी सदा नाय-
 ति परतं त्र॥ त ही आभिमानाय वळ थोर॥ सयमानु नि
 देहाकार॥ आह्मी स्य तं त्र ह्मणा विती॥ ५॥ आह्मी सज्ञान अ
 तिज्ञाते॥ आह्मी कर्म कुं व कर्ते॥ इतरे मुखें समसें॥ ऐश्या
 आभिमानाते वाढ विती॥ ६॥ एवं देहाभिमानायेने हाते॥
 विसरो निघा पुल्या अकर्तु हाते॥ स्वयं पावले कर्म बंधाते॥

१॥

१॥

रा

(2A)

ॐ विश्व प्रावस्थे विशावाधा ॥ स्वप्नीतिशयं यद्विले
वीस्व ॥ आतां उतरले निशेस्व ॥ तो विबंधमोक्षदेस्व ॥ सस्ये
मुखं मानिती ॥ हेतुस्त्रीस्वां वसुत्रीची कळा ॥ मिथ्यासस्ये
दाविसिडोळां ॥ हाद्यतिशयें अगाध सोहळा ॥ अतर्कली
ह्यात केना ॥ १॥ अचेतनीचे तन धर्म ॥ प्रसक्ष दाविसितु सु
गम ॥ हे अितुसे न कळे नर्म ॥ कर नैकर्म अकर्ता ॥ २॥ अकर्ता
चितु होसी कर्ता ॥ कर्ता होसी अकर्ता ॥ हेतुस्त्रीस्वां वसु
त्रता ॥ न कळे सर्वथा कोण हा ॥ ३॥ हेतुस्त्रीमाया पाहो जाता ॥
तो मिते मायेने ग्रासिले तवता ॥ आसे तुज चि पां हो छपातां ॥
हे सहा वस्त्रा मायेची ॥ ४॥ असे तुसे स्वां वसुत्र ॥ आकळन
कळे गाचरित्र ॥ देखां ने दो निज सुत्र ॥ भुतें विचित्र नाच
विसी ॥ ५॥ तुसे निजग होय जाय ॥ परि म्या केले हे ठाऊ केना
हे ॥ असे तुझा खेळ पां हे ॥ कोणें काये लक्षावे ॥ ६॥ या परिखे

(3)

हवाठविसी॥ सर्वे चिविकल्पनिमोडिसी॥ विकारमहतवीसां
 टविसी॥ हेहीकर्तुहवांगसिनलगतगेलें॥१५॥ यान्येंसुदैम
 हंमुस्यलक्षण॥ तुसेकपेवीणनकळेजाण॥ तुसीकपाजा
 लियांपरिपूर्ण॥ जनीजनार्दनप्रकटपै॥१६॥ जनीप्रकटल्यां
 जनार्दन॥ तद्वपहारजेद्यापण॥ हेमुळीचीनिजस्वरूपा॥ तेथ
 मितुपणारिगेना॥१७॥ मितुपणेंवीणप्रसिध॥ जनीजनार्दन
 निजानंद॥ सयियेकपेसकविप्रद॥ श्रीभागवतभुधवाखा
 णिलें॥१८॥ तेथयेकविसांवीयेवती॥ वेदत्रेकांडलक्षार्थस्ति
 ती॥ ब्रह्मयेकचिनिष्ठिती॥ ब्रह्मयस्तितीयाविनाशी॥१९॥ हेवेद
 र्यसारनिरूपण॥ ऐकतांउधवापासींवल्लिखुण॥ ब्रह्मयेकाकी
 परिपूर्ण॥ दुजेनाविणसंयलें॥२०॥ वेदवादेंब्रह्मयेक॥ स्यानु
 नवेतैसेचिदेख॥ तरिज्ञानेऋषिजनलोक॥ केवितेहंअने
 कबोलती॥२१॥ येचिअशंकेलागिजाण॥ उधवेस्ययेमांडिल

२॥

२॥

(38)

मा० स्कंद
११

प्रश्न परिपोटां तिलमिन्नसुण॥ उगाश्रीदक्ष्णनराहावा॥
मिजालां जिब्रह्मसंपन्न॥ हेथैकतां मासेवचन॥ निजधा
मानिद्यैलश्रीदक्ष्ण॥ मगहेंदर्षणमजकेयें॥ १२॥ विसिया
काकुलतीजाण॥ संशयेवीणकरिप्रश्न॥ तेवीचिथैकतां
दक्ष्णवचन॥ सुखसमाधानबालत॥ १३॥ तंवदक्ष्णायेंम
निध्याणिक॥ उधवमीदेंवैक॥ मिथ्यावियोगायेंदुख॥
हेकळेतंवदेखप्रश्नसां॥ व्याविसांवेअध्याईदेख॥
तवसंख्यासांगेअवश्यक॥ कतिपुरुषविवेक॥ जन्मस
रण्योतकप्रकार॥ १४॥ असायैककिथनेक॥ याणितव
संख्याविवेक॥ हेकळेवयानेदंक॥ उधवदेखपुसत॥ १५॥
श्लोक॥ उधउवाच॥ कतितवानिविश्वेशसंख्यातानृषिभिः
प्रभै॥ नवैकादशपंचत्रिण्याथवमिहशुक्रमः॥ १॥ टीका॥
विश्वात्मकाविश्वेश्वरा॥ विश्वयराविश्वंभरा॥ विश्वसाक्षीवि

आ० २२

(५)

आकारा॥ विश्वैकसुंदराश्रीकृष्णा॥ २८॥ तुलविश्वासकक्ष
पातां॥ जडमळीनयकदशिता॥ आलीहणसिअशानता॥ या
त्तागिप्रभुताउपपादी॥ २९॥ जडमळीनअशानता॥ ईयमायेस्व
होतीतवता॥ तेमायेचातुंनियंत॥ हेअगाधप्रभुतापैतुसी॥ ३०॥
ऐसियासंबोधनद्वारा॥ विनगनिश्यामिसारंगधरा॥ तवसं
खेच्याविचारा॥ निजनिधिराप्रसता॥ ३१॥ जेतपसामर्थ्यसमर्थ
ओरा॥ अनागतदळेसुषेअरसांतीतवसंख्याविचित्र॥ पृथ
कप्रथुकाकारबोलती॥ ३२॥ तवसंख्याईथंभुत॥ येकोणिसांवे
अध्यायांत॥ तुहीचिनिरुपिततवार्थ॥ तोचवतांतसांगत॥ ३३॥ ३॥
चरण॥ नवेकादशपंचत्रिंशत्पैदावाभोकीचानिरूपणी॥
हेअठावीसतहंगणणी॥ सांगीतलीसारंगपाणी॥ मजला
गुनिनिश्चित॥ ३४॥ येतवसंख्येचाविचार॥ प्रकृतिपुरुषमह
दअहंकारा॥ पंचमहाभुतेंथोर॥ यासंख्याप्रकारनवांचा॥ ३५॥

३॥

५०

मा. स्कंद
११

दाहाई द्वियथ करावां मन पांचविषयतीनगुण हे थठावी
ससंख्यागण॥ स्यमुखं व्यापणानिरूपिले॥ १६॥ यापरिगलक्ष्मीप
ती॥ हेमुख्यहें तुझीतलोकी॥ आतांरुषीश्वरांचियायुक्ती॥ आयीक
तुजप्रतीसांगेन॥ १७॥ श्चेकाकेचिद्विंशतिप्राहुरपरेपंचविंश
ति॥ सस्यकेनवषट्केयवर्षाकादशापर॥ १८॥ केचिसप्तदशप्रा
हुरः पांडुराकेचयोदश॥ एतत्तुल्यं ह्येतस्य नामषयोयद्विवक्षया॥ १९॥
टीका॥ येथतत्संख्यामतवादी॥ पेश्वरांमाजिवैवाद॥ याके
वादाचेशब्द॥ आयीकविषयसांगेन॥ २०॥ येकहणेतत्संखी
स॥ दुजाहणेतुगावैस॥ काहुवालावयानाहीपैस॥ तत्पंच
विसनियमस्य॥ २१॥ तीजाहणेतुह्मीयेथें॥ कैसेनिवाडवा
लस्यमते॥ तत्पंचनियमसिंसात॥ कैचिबहुतबोलतां॥ २२॥ ये
कहणेतत्तुआभिन्नव॥ बोलतांनळजतीमानव॥ वृथाबोला
चीलवळव॥ तत्पंचनियमस्य॥ २३॥ तंवहांसेनिबोळिता

आ. २२

५
 म येक॥ सुपे सज्ञान जाले लोक॥ मिथ्या बहूत तत्त्व जल्पक॥ तत्त्व शो
 द्ध नियमस्त॥ ४१॥ येक छणे परते सरा॥ नेणा तत्त्व संख्या विचार॥ त
 हें नियमिलिंया करा॥ बडबड सैरान करावी॥ ४२॥ दुजा छणे त
 हें विचार॥ नेणो निघरिती वाहं करा॥ पुसो नियां थोर थोर॥ तहें
 सतरा नियमस्त॥ ४३॥ येक छणे विहारी वळा॥ काव्यार्थ पिटालक
 पाळा॥ नक के भगवंत या लीकणा तहें सोळा नियम सी॥ ४४॥ ध्या
 णीक छणे यांगवीं तां पोर॥ तहें तत्त्व विचार॥ तहें नियम
 स्तयितेश॥ निज निघारीं म्याकली॥ ४५॥ येक छणे सांजो यातुरी॥
 तहें नियमस्तयि चारी॥ दुजा छणे याकाय स्या कुसरी॥ तहें नि
 घरि दोनीयी॥ ४६॥ तिजा छणे वाजट लोक॥ कोण धरा वेंयांचें
 मुख॥ निज निघारी तत्त्व येक॥ येका या अनेक विस्तार॥ ४७॥ एवं
 मत्त परंपरा नाना मती॥ रुबेश्वरीं वेचितां युकी॥ तुझ्या तत्त्व वादाधि
 निश्चिती॥ कोणे रंध्यं भुती मानावी॥ ४८॥ श्लोक॥ गायंति पृथगा

४॥

५॥

(5A)

भान्कंद
११

ध्या० २२

युष्मन्निदन्तो वक्तुमर्हसि॥४॥ टीका॥ तुं निजामापरमेश्व
रा तुलजाणावया रूपेश्वरा वेचुनियुक्तीये संभारा तत्तु वि
चारबोलती॥५॥ स्वामीने सा गितलै तत्तु येक रूपेश्वरबोल
ति अनेक येचि विस्वीने निष्कं मज्जे अवश्यक सांगावे
॥५१॥ एवं यातव निश्चयांसी मज्जे सांगावया योग्य होसी
होसा विन विलो रूपा के श्री तो उधवा सि तु कला॥५२॥ जे जे सं
पेश्वर बोलती तीं तीं त हे सय हाती हे सर्व सप्ताते लुणती
तें चि अर्थी हरि बोले॥५३॥ टीका॥ श्री भगवानुवाच॥ युक्तं च
साति सर्वत्र भाषते ब्रह्मणो यथा मायां मदीया मुद्रस्य वद
ता किंशु दुर्घटं॥५४॥ टीका॥ ज्या ये निमते जे संज्ञान तो ते सं
करित तु व्याख्यान या हे तु बोलती ब्राह्मण ते सय जाण उ
धवा॥५५॥ जरि अवधी मते प्रमाण तरिकां करावें मत्त खंड
ण उधवा तुं जे संज्ञान ते मनिज खुण सांगेन॥५५॥

७
 धचटघटीमासीमाया॥ जेहरिहरांनयेथाया॥ जेनाथि
 लेवाठउनियां॥ लोकत्रयांभुलवीत॥ ५६॥ तेमायाधरनिहोतं॥
 रूपेश्वरनीजमते॥ जेजेजेजेबोलैलयथ॥ तेतेतेथचउस
 ६०॥ ५७॥ केवदेराचासपकार॥ हाश्वेतलक्ष्मकांरकांबर॥ ज्यासि
 जैसाभ्रमाकार॥ यासिसाचारतातैसा॥ ५८॥ तेविद्यात्मतवय
 कचिजाण॥ अतिकैरिनिजनिग॥ तेथनानातवायेंव्यसा
 न॥ बोलतिआहणमायायाग॥ ५९॥ तेमायेच्यामायेकाविस
 ती॥ नानावाग्वादस्यमती॥ याचीवादाचीवादस्तिती॥ द्यायी
 कतुजप्रतिसांगेन॥ ६०॥ याकाभेतदेवयथायहंमदहंव
 मिततथा॥ एवंविवदतांहेतुःशक्तयोमैदुरत्ययः॥ ६१॥ टिका॥
 माझेमायेचेंप्रबळबळ॥ तेणेअभिमानछातिसबळ॥ वाठ
 उनियुक्तियेवागजाळ॥ करितीकोल्हाणवाग्वादीं॥ ६२॥ प्रबळ
 शास्त्रश्रवणाभिमान॥ तुसेंचनतेअप्रमाण॥ मींबोलेंतेंचि

(6A)

भा. स्कंद
११

प्रमाण॥ यथावत् बलकेले असे ॥ ६३ ॥ सहस्रजादिगुणोपती
मासेमायेच्या अनंतशक्ती ॥ तेणे गुणक्षोभणे वेवादती ॥ स्वम
तिव्याप्तिप्रामाण्ये ॥ ६४ ॥ श्लोक ॥ यासां व्यतिकरादासी द्विकल्पा
वदतां परं ॥ प्राप्तेष्वमदमेयति वादस्तदनुशाम्यति ॥ ६५ ॥ टीका ॥
गुणक्षोभे अत्रामाणा विकल्पज पञ्चविंशतः ॥ विकल्पे यु
क्तियेच्छकण ॥ करिष्यापणायतिवादे ॥ ६६ ॥ सांदितां गुणक्षोभ
विलास ॥ रजतमाय होय ॥ सहस्रतीया निजप्रकाश ॥
अतिउल्कासशमदमाया ॥ ६७ ॥ मदमाये निजवृत्ती ॥ संकल्प
विकल्पे सिजली ॥ वादयति वाद उपरमती ॥ ६८ ॥ अविस्मयप्रतिष्ठा
धारे ॥ ६९ ॥ सर्वशक्ती गाहती ॥ तेही नानातत्वाच्या तहोती ॥ स्व
ये विवंचु जाणती ॥ आर्या कलुजप्रतिसांगेन ॥ ७० ॥ श्लोक ॥
परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां पुरुषर्षभ ॥ पौर्वापर्यप्रसंख्यानं
यथावत्कुर्वित्वाक्षितं ॥ टीका ॥ देवगुरुपासीशास्त्रपाठ ॥ क

ध्या. २२

सनिसाधिलीनिजनिद्व॥ हैकेउधवापुरुषश्रेष्ठ॥ प्रियवरी
 दांप्रीयतम॥ ६८॥ तत्तुगुणस्यैजंलेख॥ येकान्येथोडेयेकान्ये
 धाधीक॥ हाधनुप्रवेशबोछस्व॥ येकामाजियेकउपजती॥ ६९॥
 तवापासुनितहैहोती॥ कारणस्यैकार्याचीरिचती॥ अंतिते
 थीलतैथेप्रवेशती॥ तेतवापपतीउधवा॥ ७०॥ पुर्वरिचतीजेते
 कारण॥ सापासुनिउपलेतेकार्यजाण॥ हेकार्यकारणस्यै
 लक्षण॥ तेवबिचलपावोतिती॥ ७१॥ येथेवक्त्यानेजैसेम-
 नोगत॥ तैसोचतहसंख्याहोती॥ कार्यकारणयेकहगणि-
 त॥ तहसंख्यातेथथोडीये॥ ७२॥ येकतेकार्यव्यापिकोरण॥
 गणितांव्यापितिभिन्नाभिन्ना॥ तेथतहसंख्याधाधीक
 जाण॥ होयगणणउधवा॥ ७३॥ यवकार्यकारणभिन्ना
 भिन्ना॥ तेहसंख्याथोडीबहुतहोणे॥ हीतहवक्त्याचील-
 क्षणे॥ तुजसुलक्षणेसांगीतली॥ ७४॥ येचिविस्वीचीउप

॥ ६८ ॥

॥ ७४ ॥

भा. स्कंद
११

पती॥ सा गताहेश्रीपती॥ कार्यकारणनिजयुक्ती॥ उधवाप्रति
निवाडे॥ ७५॥ श्लोका॥ एकास्मिन्नपि दृश्यंते प्राविष्टानि तरानि
च॥ पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तहैतवानि सर्वशः॥ टीका॥ ध्या
ना काषापासुनीवायुजाला॥ तो गगनवेगका नाही गेला॥ वायु-
पासुनि ध्वनिजाला॥ तेथ प्रवेष्टा ला दोहींचा॥ ७६॥ अग्नि
पासुनि जाला जळारस॥ त्यामांति हींचा निवास॥ जळपा
सुन पृथ्वीचा प्रकाश॥ तियमांडा प्रवेष्टा यहुंचा॥ ७७॥ तैसें का
र्य ध्याणिकारणा॥ परस्परें ध्यामि जाला॥ जेविलेणे ध्याणि सु
वर्ण॥ वेगळें पण येकवे॥ ७८॥ जेवितं नु ध्याणि पटा॥ दोन्ही दीसती
येक वाटा॥ तेविकार्य कारण सकटा॥ दिसे पळ ध्यामि न हें॥ ७९॥
साखरेची नारे वें केकी॥ परिसाखर वा नाही मुकली॥ तेविका
रणांची कार्ये जाली॥ ध्यासतां संयत्ती कारण हें॥ ८०॥ जेविकां पृ
थ्वीच्या मणिडु॥ मणिडि ध्याने कभांडा॥ होतां धडगडग उदडाम

ध्या. २२

तीकाछरखंडसर्वमाजी ॥ ८५ ॥ तेविकारणिकार्यविशेषु ॥ कार्या
 सिकारणाचाप्रकाश ॥ हापरस्परानुप्रवेश ॥ छनन्यविलासुध
 खंडवें ॥ ८६ ॥ एवंकार्यधाणिकारण ॥ होयभिन्नधाणिधाणि
 न्ना ॥ तेणेतत्त्वसंख्यातक्षण ॥ चडजाणन्युनाधिक ॥ ८७ ॥ श्लोका
 पौर्वापर्यमतोमिषांप्रसंख्यानभोवतो ॥ यथाविविक्तंयद्
 क्रंरुहीमोयुक्तिसंख्यातक्षण ॥ ८८ ॥ स्यांसांगीतलीतैसीजाण
 तत्त्वसंख्याधाधीकन्युन्या ॥ होयवयाहेचिकारण ॥ वक्त्याची
 श्यानवीवक्षा ॥ ८९ ॥ जैसंख्यासिद्धसंज्ञान ॥ तैसायीस्पीतमत्ता
 मिमान ॥ तैसतैसंतत्त्वव्याख्यान ॥ तवैश्वरजाणबोलती ॥ ९० ॥
 जोबोलेज्यामतयुक्ती ॥ तैतैचडेसामतसंमती ॥ हेमिजाणे
 सर्वश्रीपती ॥ यालागियायुक्तीमिहींमानी ॥ ९१ ॥ जेंबोले
 लेरुपिजन ॥ सवीसतत्त्वविवचन ॥ उधवातुजमीसांगेन ॥
 सावधानअवधारि ॥ ९२ ॥ श्लोका ॥ छनाथाविद्यायुक्तस्यपु

(४४)

भाष्यकंद
११

रुषस्यासवेदनं ॥ स्वतो न संभवेदन्यस्तत्त्वज्ञानदोषवेत्ता ॥ १० ॥
टिका ॥ प्रहृतिपुरुषमहततयेथं ॥ अहंकारध्यानिमहाभुते ॥
इंद्रिये वीषयसमवेते ॥ इयतवे निश्चिते पंचवीस ॥ ११ ॥ यथ पु
षाहोनीयांभीन् ॥ जीववेगकागुनीजाण ॥ तत्त्वसंख्यालक्ष
ण ॥ केनीसंपूर्णसवीस ॥ १२ ॥ जिवाच्या पिन्नधार्यकारण ॥ घना
दीघाविद्येस्तवजाण ॥ येउनिरे नादेहाभिमान ॥ कर्मबंधन
दृढजाले ॥ १३ ॥ अहंकर्तेपणाचा खटाटोप ॥ तेणेघांगीघादवे
पुण्यपाप ॥ वीसरत्ना निजस्वरूप ॥ विषयला लुप्यवाठवीतां ॥ १४ ॥
लागले बंधतेचें बंधन ॥ नकरेवैकर्मपाषण्डेदन ॥ साच्या
उधारालागिजाण ॥ ज्ञानदाता सर्वज्ञ ईश्वर ॥ १५ ॥ गुरुद्वारापा
विज्ञेज्ञान ॥ तेथ ईश्वराचा धाभारकोण ॥ यथ ईश्वररूपेवी
ण ॥ सद्विरुजाणभितेना ॥ १६ ॥ जालियां सद्विरुप्राप्ती ॥ ईश्वररु
पेवीणनघडेभक्ती ॥ सद्विरुतोचि ईश्वरभूती ॥ वेदशास्त्रा

१

धीसमत ॥ १४ ॥ गुरु ईश्वराभीष्मपण देखेतो नागवलाद्याप
ण ॥ एवं ईश्वरानुग्रह जाण ॥ शानसंपन्न होय जीव ॥ १५ ॥ गुरु
निसांगित लिशाना स्थिती ॥ ते ईश्वर रूपे वीणम्यिती ॥ ठसावे
नासाधकां प्रती ॥ जाण निश्चिती उधवा ॥ १६ ॥ जीवनीयम्य ईश्व
र नियंता ॥ जीवद्य शानतो शान दाता ॥ जीवपरिच्छिन्नये कंद
सिता ॥ ईश्वर सर्वथा सर्वज्ञ ॥ १७ ॥ जीवहीन दीनद्य शान ॥ ईश्वर
समर्थ सर्वज्ञ ॥ जीवसदृश कर्मविधन ॥ ईश्वर तो जाण निष्क
र्म ॥ १८ ॥ एवं ईश्वर रूपे न ॥ जीवासि प्राप्त होय शान ॥ यालागि ई
श्वर होउन ॥ जीवभिन्न या होत ॥ १९ ॥ लोणसि करितां कर्मचिर
ण ॥ जीवासि प्राप्त होयील शान ॥ हे सर्वथान धडे जाण ॥ जड
त्वपण कर्मासी ॥ २० ॥ कर्मस्वरूप जड अचेतन ॥ यासि चेतवि
ता ईश्वर जाण ॥ ते न करितां ईश्वरार्पण ॥ शान दाता कोण
कर्मासी ॥ २१ ॥ कर्मजिड हें नाही सता ॥ कर्म क्रियेचा ईश्वर

८॥

१४

भा. स्कंद
११

ज्ञाता ॥ ईश्वरयिकर्मफलदाता ॥ कर्मचेतविता ईश्वर ॥ १०१ ॥ जीवा
सिद्धानसायुज्यता ॥ कांस्वर्गफलभोगदाता ॥ अथवा ईहलेकि
वर्तुविता ॥ जिवसिततृता ईश्वर ॥ १०२ ॥ यापरिंछं वश्यजाण ॥ जी
वईश्वरकरितां भिन्न तत्वे सविस्सुपुर्ण ॥ बोलिले ब्राह्मणया
हेतु ॥ १०३ ॥ पंचवीसतत्वांची कथा ॥ ते जीवेश्वराच्या छेक्यता ॥ ते हीं
संगेन मिंछ्यातां ॥ संची यामता संमत ॥ १०४ ॥ श्लोक ॥ पुरुषेश्वर
योरत्र नैवेन क्षण्यमगवा ॥ तत्रैककलसो पार्थाज्ञानं यप्रकृतं
गुणिः ॥ १०५ ॥ टीका ॥ जिवेश्वराची छेक्यता ॥ सहजचिछेस्यभाव
ता ॥ तेथ अनुमात्रपेदवाता ॥ नरोगे सर्वथा निश्चित ॥ १०६ ॥ स्वभा
वंपाहातां दर्पण ॥ येकाचे देखिजे दोनि पण ॥ परिद्विधानके
चिछापण ॥ यां परिंजाण जिवेशिव ॥ १०७ ॥ अज्ञानप्रतिबीबीं तं जी
व ॥ सात्यादृष्टा तो सदा शिव ॥ तहीं ऐक्यते चें जे वैभव ॥ तो निज
श्रभावमोडेना ॥ जेविदर्पणामाजी छापण ॥ तेविजीवरूपंशी

ध्या. २२

(10)

वयि जाण॥ दोहीं ये तन हें समान॥ ते हीं लक्षणा अवधारिं॥ १॥
 जेसी चेष्टा की जे ध्यापण॥ ते चि प्रतिबिंबी भासे जाण॥ ते वि
 ईश्वर सतास ये तन॥ गमना गमन जीवासी॥ २॥ जेणे स्वर
 पे धासे ध्यापण॥ तद्रूप प्रतिबिंब दीसे जाण॥ ते वि ईश्वर वृसं
 पूर्ण॥ धसे धा विधि न जीवासी॥ ३॥ जे साध्या गिरासी सां
 काळिला॥ तरी ध्यानी पण धासे संयत्ना॥ ते वि शिवा सि जि
 वभाव धाला॥ परि नाही सुकल निजव॥ ४॥ धाका॥ होकां
 जिवा शिव येक॥ तरिये न मळ न येक नैश्व॥ सदोख ध्याणि
 निर्दोख॥ हे वि शोख कादी सुती॥ ५॥ थी लरि प्रतिबिंबला सवी
 ता॥ सा प्रतिबिंबी अंगी सर्वथा॥ थी लरी ये मळ पाहातां॥ दी
 सती त हताला गले॥ ६॥ ते चि निर्वाकु निपाहातां वेगीं॥ बींब
 प्रतिबिंब नीयोगी॥ सर्वथा मळ नलगे अंगी॥ उभय भागी वि
 शुध॥ ७॥ धारिस या अंगी ठीकले मळ॥ सुबध वैसले बहुत

९॥

९॥

१०४

भा. स्कंद.
११

काळ॥ ते प्रतिबिंबा अंगि केवळ॥ दीसति प्रबळ जडले छेसे
॥११६॥ तो मळ पडे जे फेडावा॥ ते आरिसा साहाणे तो डावा॥ प
रिबीं व प्रतिबिंब के का॥ साहाणे घरावा हे बोलो नये॥११७॥ ते वि
सदोष आनि निर्दोष॥ केवळ वा विद्याय हे देख॥ जिव शिव
भयताचो स्व॥ निय निदर्शव निजरूप॥११८॥ पाहातां शुध ते स्फटि
क के सा॥ जे रंगि ठेविल साहे सा॥ स्वयं आलिप्त जे साते सा॥
जीवश्च भाव ठ साते साचो॥ जीवश्च येचि स्वरूप॥ जे गुणी
मिळे दिसे तदप॥ परिगुण दोष पुण्य पाप॥ जीवा सिध्द लला
गेना॥११९॥ प्रसन्न प्रतिबिंब मिथ्यता॥ दिसे नीज बिंबा चिया
सता॥ ते विजीवा शिवा सिध्द भिन्नता॥ जाणत ह तानि श्रित॥१२०॥
जीव शिवाच येक पण॥ तेणे सव्विसा माजि जाण॥ येक त ह
होता न्युन॥ पेशते ची पूर्ण पंचवीस॥१२१॥ अशंका॥ जीवा शि
वाच येक पण॥ छेसे जे जाणते शान॥ ते एक त ह येथे जाण

आ. २२

॥ यामा जिजाण उपजले ॥ तें शानत वद्या गिकारितां ॥ पंचवीस
 तें वक्त्या ॥ दोन्ही मतें होती वद्या ॥ ऐसें सर्वथान लहणावें ॥ १२४ ॥
 येथ मुळीच निरुपणा ॥ श्लोकिया धांती लचरण ॥ शानतें प्रकृति
 च्या गुण ॥ या सिवें गळें पण दासेना ॥ १२५ ॥ गुण कर्मचा खटपटा ॥
 प्रपंच अज्ञानें धांती लाठा ॥ शानत अज्ञाना या सहवांटा ॥ जिविकां
 टें निकांटा फेडिले ॥ १२६ ॥ शोधित ज्ञान सहगुण ॥ शानावबो लिजे
 मुख्य शान ॥ तें हीं गुणामा जिजाण ॥ विगळें पणान के तह ॥ १२७ ॥
 शान स्वतंत्र तह होतें ॥ तरि नासत दोन्ही मतें ॥ तें पडे गुण धा
 तो तें ॥ या लगी दोन्ही मतें निरुपणा ॥ ते चित्री गुणाची व्यव
 स्था ॥ तुजमी सांगेन धातो ॥ धार्यांक उधवात वता ॥ गुण सर्व
 र्थाचा विध्यक ॥ १२८ ॥ श्लोक ॥ प्रकृते गुण साम्य वै प्रकृते नानि
 नो गुणाः ॥ सत्वरजस्तम ईति स्थि स्त सत्संत हेतवः ॥ १२९ ॥ टीका ॥
 उत्पत्ति स्थिती निर्दोषा ॥ हे त्रिगुणाचें कार्य पूर्ण ॥ गुण साम्य ते

१०॥

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com